

**Elevă : Petcana Diana-Nicoleta, clasa a-XII-a B M.i. , Colegiul Național „Anastasescu”
Roșiori de Vede**

Telefon elevă: +40 762 888 614

Prof. coordonator : Urlan Cozina

Telefon prof. coordonator : +40 767 879 744

Întotdeauna

-Se merită să las bucăți din mine
Peste tot ca amintire,
Să-mi cos numele la ale cortinei poale,
Să visez scene și acte în continuare?
Se merită să aștern pe foaie sentimente,
Să fac tot să n-am regrete,
Să dansez în ploaie,
Să mă integrez în pădurile necutreierate
Veghind în blânda noapte?
De ce să scriu nuvele
Când am o mai mare putere?

-Întotdeauna va fi așa.

Mereu te vei întreba,
Mereu va exista ceva sau cineva
Ce pe alte culmi te va purta.
Mereu cu toți vei negocia,
Lipsă va fi ceva.
Cu toate astea
Întotdeauna la dispoziția ta voi sta

Chiar dacă idealurilor apolinice te vei preda.

-Atenție acordă la ceea ce grăiești.

Dorești să neg ceea ce sunt?

-Nu iubita mea,

Vreau să știi că voi fi al tău și tu a mea.

Totul este bine când se termină cu bine

„Totul este bine când se termină cu bine.”, spun mulți fără a mai băga de seamă

Acea presiune interioară

Care jalnică creatură este,

A face ceva bun nu izbutește.

E acea creatură ce te roade,

Chiar și prin șoapte,

Nelipsind vântul aspru și rece

Ce-n suflet durere trezește,

Poate și mânie

Doamne, cine mai știe!

Simt cum încet mă doboară

Ceva ce din mine nu vrea să dispară,

Hotărârea e clară,

Mai puțin la mine,

Un deșert de pe altă planetă

Ale cărei nisipuri sentimente și emoții exprimă

Ceea ce poate fi o armă către ei îndreptată,

Cei fără nisip
Ce timpul mi-l consideră risipit.
Poate e ca ei, dar nu eu îl risipesc,
Ei au pus tot întunericul în mine,
Au implantat mii de dezinteres cumplite
Sau poate, iar, greșeala e tot la mine.
Chiar și de sub o singură rază trăiesc,
Vreau timpul să mi-l prelungesc.
Este anormal,
Un paradox total.
Îmi vindec cu greu aripile,
Iar ei, le sfâșie în doua clipe,
Mă prefac, mințindu-mă că totul e bine
Și ei îmi spun că nu știu ce e umbrire.
Și-mi doresc să-i îmbib în veninul acumulat
Dar sufletul niciodată nu m-a lăsat.
E clar că mai am de așteptat
Nimănui nu-i pot spune ceva exact.

PUTEREA ȘI IMPACTUL CUVINTELOR CARE RĂMÂN

**Trașă Claudiu Valentin, clasa a XII-a F, Colegiul național "Anastasescu"
Prof. Vaicăr Silvia**

Cuvintele au o putere incredibilă de a influența, de a inspira și de a crea conexiuni profunde între oameni. Unele cuvinte pot trece testul timpului și să rămână în inimile și mințile noastre ca un eco plin de semnificație. Aceste cuvinte care sunt mai mult decât simple sunete sau caractere scrise - ele devin povești, amintiri și lectură de viață care nu definesc și nu inspiră în călătoria noastră.

Fiecare cuvânt rostit are potențialul de a crea o schimbare, de a influența gândurile și acțiunile noastre. De la „Te iubesc” la „Mulțumesc” sau „Iartă-mă”, cuvintele care exprimă sentimente profunde și autentice pot avea un impact imens în relațiile noastre cu cei din jur. Ele pot construi punți de înțelegere și empatie sau pot vindeca răni și reconcilia diferențele.

Cuvintele care rămân cele care se îngrijesc de cordurile noastre și nu aduc aminte de momente speciale din viața noastră. O simplă frază rostită într-un moment de vulnerabilitate sau un citat care ne inspiră să visăm mai mare pot deveni repere în călătoria noastră personală. Aceste cuvinte devin un suport emoțional în momentele dificile și o sursă de bucurie în clipele de fericire.

Dar cuvintele pot avea și o latură întunecată. Cuvintele rostite cu răutate sau cu dispreț pot răni și distruge relațiile noastre. Ele pot lăsa urme adânci în inimile celor care li se adresează și pot crea cicatrici emoționale care durează o viață întreagă. Este important să ne amintim puterea cuvintelor noastre și responsabilitatea pe care o avem atunci când folosim în relațiile noastre cu ceilalți.

Cu toate acestea, cuvintele care rămân pot fi transformate și într-o sursă de învățare și creștere personală. Prin introspecție și autocunoaștere, putem învăța să folosim cuvintele noastre cu înțelepciune și empatie. Putem folosi cuvintele pentru a construi, pentru a inspira și pentru a aduce lumină în locurile întunecate ale lumii.

Astfel, cuvintele care rămân sunt cele care nu conectează, nu transformă și ne ajută să ne exprimăm în calitatea noastră. Ele sunt un reflector al sufletului nostru, un instrument prin care putem crea legi puternice și durabile cu cei din jurul nostru. Să folosim cuvintele noastre cu înțelepciune, cu iubire și cu grijă, pentru a crea un impact pozitiv în noastră și pentru a lăsa o moștenire de cuvinte care au rămas în inimile celor care ne-au cunoscut.